

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Sdružení obcí Mikroregion Vsetínsko**
sídlem Svárov 1080, Vsetín
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Petrem Konečným
sídlem Na Střelnici 1212/39, Olomouc

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6177/19/5000-10480-712342

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o posouzení zákonnosti vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.
2. Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) vydal na základě daňové kontroly platební výměr ze dne 2. 6. 2017, č. j. 1338208/17/3300-31474-803533, kterým vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 566 382 Kč. Žalovaný odvolání žalobce zamítl rozhodnutím ze dne 6. 6. 2018, č. j. 25657/18/5000-10480-712342, a platební výměr potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu (věc vedena u soudu pod sp. zn. 30 Af 78/2018).
3. Správce daně následně vydal platební výměr ze dne 19. 7. 2018, č. j. 1557593/18/3300-31474-803533, kterým vyměřil žalobci penále ve výši 228 253 Kč za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 566 382 Kč uloženým výše uvedeným platebním výměrem ze dne 2. 6. 2017. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a platební výměr ze dne 19. 7. 2018 potvrdil.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě namítl, že platební výměr, kterým mu správce daně vyměřil penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, je nezákonný, neboť samotný odvod byl stanoven nezákonně.
5. Penále je příslušenstvím odvodu a sdílí stejný právní osud jako uložený odvod dotace. V případě, že bude zrušen platební výměr na odvod, musí být zrušen i platební výměr, jímž bylo stanoveno penále.
6. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správce daně zrušil, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že při přezkumu platebního výměru na penále se zjišťuje pouze to, zda existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný při rozhodování vychází z presumpce správnosti rozhodnutí a do doby rozhodnutí soudu o zákonnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně nelze přisvědčit námitce žalobce, že platební výměr ze dne 7. 6. 2017, č. j. 1338208/17/3300-31474-803533, resp. rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce je nezákonné. Napadené rozhodnutí proto bylo vydáno v souladu se zákonem.
8. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

9. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
10. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).

11. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
12. Předmětem soudního přezkumu je platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve spojení s rozhodnutím žalovaného, který jej potvrdil.
13. Správce daně penále stanovil podle § 44a odst. 8 zákona č. 218/2000Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 19. 2. 2015. Podle uvedeného ustanovení platilo, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odstavce 4 písm. b) a c) je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny nebo nevyplaceny postupem podle odstavce 5 písm. b). Příjemce penále je stejný jako příjemce odvodu s výjimkou případů, kdy je příjemcem odvodu Národní fond. V těchto případech je příjemcem penále státní rozpočet [§ 6 odst. 1 písm. n)]. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 500 Kč, se nevyměří.
14. Podle § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, se daní rozumí i odvod za porušení rozpočtové kázně. Penále je ve vztahu k porušení rozpočtové kázně sekundárním nárokem, který je existenčně spjat s povinností provést odvod za porušení rozpočtové kázně, má akcesorickou povahu. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33, bod 13, konstatoval, že *„[p]enále je zákonem o rozpočtových pravidlech koncipováno jako nárok závislý na odvodu za porušení rozpočtové kázně, který stíhá příjemce dotace, jenž je v prodlení s provedením odvodu. Svým charakterem tedy jde o „úrok z prodlení“, který z povahy věci je vždy příslušenstvím hlavního nároku“* (shodně srov. např. rozsudky ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 6 As 126/2014-44). Platební výměr na penále s prodlením odvodu má charakter deklaratorního rozhodnutí. Povinnost platit penále vzniká přímo ze zákona a správce daně a žalovaný nejsou nadáni správním uvážením ohledně uložení penále a jeho výše (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2011, č. j. 1 Afs 1/2011-82, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 53/2013-33).
15. Zásadně platí, že v rámci přezkumu rozhodnutí o stanovení penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně není soud oprávněn zabývat se námitkami, kterými žalobce brojí proti vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu a Národního fondu. Rozsah soudního přezkumu platebního výměru na penále za prodlení s odvodem je limitován. V takovém řízení se (pouze) zjišťuje, zda existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, zda je penále počítáno za každý den prodlení ode dne, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, konče dnem odvedením prostředků jeho platbou, zda je použita správná sazba penále a zda bylo penále stanoveno nejvýše do částky uloženého odvodu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004-62, publ. ve Sb. NSS 1182/2007, dále ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, či ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45).
16. Soud se proto nemohl zabývat námitkami žalobce týkajícími se zákonnosti samotného vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobní body prakticky shodného obsahu uplatnil žalobce ve správní žalobě proti platebním výměrům na odvod za porušení rozpočtové kázně, ovšem soud jim nepřisvědčil. Rozsudkem ze dne 24. 9. 2020, č. j. 30 Af 78/2018-114, soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018, č. j. 25657/18/5000-10480-712342, a konstatoval, že odvod za porušení rozpočtové kázně byl

žalobci vyměřen v souladu se zákonem. Opakované vypořádání námitek vztahujících se k vyměření odvodu by se v nynějším řízení, v němž je přezkoumávána zákonnost vyměření penále (nikoliv odvodu), míjelo s předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Ohledně těchto námitek proto soud žalobce odkazuje na rozsudek č. j. 30 Af 78/2018-114, v němž byla jeho argumentace o nezákonnosti vyměření odvodu podrobně vypořádána.

17. Ve vztahu k samotnému penále žalobce neuplatnil žádné konkrétní výhrady, kterými by mohl zákonnost stanovení penále zpochybnit. Zákonná podmínka pro vyměření penále, tedy existence pravomocného rozhodnutí o vyměření odvodu podle § 44a odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech, byla splněna. Námitky zpochybňující zákonnost vyměření odvodu pak v tomto řízení nemohou být relevantní.

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. října 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu